

1,400, skal forøges med 300, hvad enten man skrider til Guldførelsen af det ældre Theater eller til Opførelsen af et nyt. Hvad ligger deri, mine Herrer? Deri ligger en dobbelt Maade at skaffe Theatret Indtægt paa, thi De ville indsee, at hver Gang der af Theatret bydes en Extraforestilling, vil der være udsolgt Huus, hvad enten der er 1400 eller 1700 Pladser, idet Alle strax i Begyndelsen ville see noget Nyt, og dernæst kan man bortabonnere et større Antal Pladser om Aaret, men dette er endnu ikke det Vigtigste. Det Vigtigste er, at der ved denne Bestemmelse kan tilveiebringes billigere Pladser end dem, der hidtil habdes i det kongelige Theater, og derved kan altsaa endeel af den store Befolkning heri Byen ogsaa sættes istand til, at gaae til det kongelige Theaters Forestillinger, hvori de forhindres ved de Priser, som nu bestaae ved de andre Theatre. Man vil altsaa ved denne Forøgelse gjøre det muligt, at der staffles de Ubenyttede her i Kjøbenhavn bedre Comedie, og tillige vil der komme flere Penge ind i Statskassen. — Jeg gaaer derefter til § 3, som jeg beder de ærede Herrer vel at overveie, idet den, som forresten foreligger uforandret fra 2den Behandling, fastslaaer en Grundsætning, som vi hidtil ikke have kunnet gennemføre ved vore offentlige Bygningsforhold. Der er nemlig deri fastslaaet den Grundsætning, at det ikke skal være overladt til et enkelt Ministerium at udføre et saadant Foretagende ved de enkelte Mænd, til hvem det tilfældigt staaer i Forhold, men at der skal gives den frieste Mulighed for, at Alt, hvad der er godt i denne Retning, kommer frem, og at Alle, som ønske at følge et saadant Bygningsforetagendes Fremskridt, gives Leilighed til at overbevise sig om, at Regjeringen ogsaa har truffet det Rette. Det er imidlertid ikke nok, at vi have overladt det til Regjeringen at vælge imellem flere indkomne Planer, men vi have ogsaa ved dette Forslag opstillet den Grundsætning, at der skal ned sættes et Udvalg, hvori ogsaa Rigsdagen faaer sin Stemme med til Afgjørelse af et saa vigtigt Foretagende. Hvad der heraf kan udledes med Hensyn til andre lignende Tilfælde, overlader jeg til de ærede Herrer selv at ef-

tertænke. — § 5, der foreligger uforandret fra 2den Behandling, blot med en ganske lille Redactionsforandring, er nærmest henstillet til alle deres Velvillie og Opmærksomhed, som ønske, at Theatret skal have en smukkere Skikkelse, end den, det ligefrem kan paahvile Staten at give det; thi det kan ikke forlanges, at vi i vor Tid skulle opføre en kunstmæssig Bygning. Vi sørge for, at Staten opretholder og faaer et efter Tidens Udvikling og Befolkningens Størrelse apasket Theater, men den kunstneriske Udstyrelse maa vi overlade til privat Virksomhed. — I § 6 har jeg søgt at fastholde, at Rigsdagen i de 5 Aar, der ville forløbe, inden dette Foretagende kommer til Ende, faaer Leilighed til at see ved en Beretning, som hvert Aar skal forelægges den, hvorledes Theatret har opretholdt sin finansielle Stilling og tillige, hvorledes disse Bygningsforetagender ere rykkede frem. Ogsaa dette antager jeg er en Bestemmelse, som man maa takke Udvalget for, og som kan have sin Betydning, da vi have vedtaget, at vi ville holde denne Sag hen i 5 Aar. — Endelig kommer jeg til § 7, der indeholder en Bestemmelse, som jeg, allerede da jeg indbragte Lovforslaget, fremhævede som meget betydende. Vi have paa Finantsloven vedtaget, at Theatret, kun naar dets Overskud tillader det, skal udrede Renten af Byggelaanet til Sorø Academi, men der er slet ikke ved denne Bestemmelse sagt det Mindste om, hvorledes der skal forholdes med de manglende Renter. Jeg har derfor foreslaaet en Bestemmelse om, at, naar Theatrets Overskud i et Aar ikke er tilstrækkeligt til at udrede den hele Rente, lægges den manglende Rente til Capitalen for tilligemed den at forrentes i det næste Theatheraar, naturligtvis forsaavidt Forholdene tillade det. Naar denne Bestemmelse ikke staaer der, spildes disse Renter og Noget af Sorø Academies Capital. — Jeg kommer nu til den sidste Paragraph, § 8, det er den vigtige Paragraph, som ved Lov fastslaaer, hvad vi paa dette Aars Finantslov vedtog, nemlig at de Lønninger og det Sædtillæg, som vi have stemt ind i Finantsloven, skal være gjældende ifølge dette Lovforslag, hvis det maatte opnaae at blive til Lov. Derved affæres de vedkom-